BESLUTNING ([1])

fra Den Parlamentariske Forsamling Euronest om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, erhvervserfaring og universitetseksamensbeviser inden for rammerne af Bolognaprocessen

(2016/C 193/04)

DEN PARLAMENTARISKE FORSAMLING EURONEST,

— der henviser til Riga-fælleserklæringen fra topmødet i Det Østlige Partnerskab (den 21.-22. maj 2015), der bygger på Vilnius- og Warszawaerklæringerne fra de foregående år og en tilsvarende kontekst,

— der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 23. oktober 2013 om den europæiske naboskabspolitik: på vej mod en styrkelse af partnerskabet — Europa-Parlamentets holdning til rapporterne for 2012,

— der henviser til akten af 3. maj 2011 om oprettelse af Den Parlamentariske Forsamling Euronest,

— der henviser Jerevan-ministerkommunikéet, der hidrører fra det fjerde Bolognapolitikforum og ministerkonferencen for det europæiske område for videregående uddannelse (European Higher Education Area — EHEA), som blev afholdt den 14.-15. maj 2015,

— der henviser til Den Parlamentariske Forsamling Euronests beslutning af 3. april 2012 om styrkelse af civilsamfundet i de østlige partnerskabslande, herunder spørgsmålet om samarbejde mellem regering og civilsamfund og spørgsmålet om reformer til styrkelse af civilsamfundet,

— der henviser til Sorbonne-fælleserklæringen om harmonisering af opbygningen af den videregående uddannelse i Europa, som blev undertegnet i Paris den 25. maj 1998 af undervisningsministrene fra Frankrig, Tyskland, Italien og Det Forenede Kongerige,

— der henviser til den fælleserklæring, som undervisningsministrene fra 29 europæiske lande undertegnede i Bologna den 19. juni 1999 (Bolognaerklæringen),

— der henviser til Budapest-Wien-erklæringen af 12. marts 2010, som blev vedtaget af undervisningsministrene fra 47 lande, og som officielt lancerede EHEA,

— der henviser til kommunikéet fra ministerkonferencen og det tredje Bolognapolitikforum afholdt i Bukarest den 26.-27. april 2012,

— der henviser til mobilitetsstrategien 2020 for EHEA, som blev vedtaget på EHEA-ministerkonferencen i Bukarest den 26.-27. april 2012,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 28. september 2005 om lettelse af medlemsstaternes udstedelse af ensartede visa til kortvarigt ophold til forskere,

— der henviser til 2015-rapporten om gennemførelse af Bolognaprocessen »The European Higher Education Area in 2015 -Bologna Process Implementation Report«,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring,

— der henviser til Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (»ET 2020«),

([1]) Vedtaget den 22. marts 2016 i Bruxelles, Belgien.

— der henviser til Rådets konklusioner af 11. maj 2010 om internationalisering af højere uddannelse,

— der henviser til Rådets henstilling af 28. juni 2011 om politikker, som skal mindske skolefrafald og fremme unges læringsmobilitet,

— der henviser til 2012-rapporten om gennemførelse af Bolognaprocessen »The European Higher Education Area in 2012 -Bologna Process Implementation Report«,

— der henviser til den endelige rapport fra den internationale konference om finansiering af videregående uddannelser afholdt i Jerevan, Armenien, den 8.-9. september 2011,

— der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 23. september 2008 om Bolognaprocessen og studerendes mobilitet,

— der henviser til Europa-Parlamentets betænkning af 31. marts 2015 om opfølgning på implementeringen af Bolognaprocessen,

— der henviser til de associeringsaftaler, som er indgået mellem Den Europæiske Union og regeringerne i henholdsvis Georgien, Moldova og Ukraine,

— der henviser til stipendieordningerne Erasmus+ og Erasmus Mundus,

— der henviser til konventionen om anerkendelse af kvalifikationer inden for de videregående uddannelser i Europaregionen (CETS nr. 165, Lissabon, den 11. april 1997),

A. der henviser til, at den gensidige anerkendelse af eksamensbeviser fra videregående uddannelser mellem EU og landene i Det Østlige Partnerskab stadig er en kompleks og bekostelig proces, på trods af de fremskridt, der er opnået i form af Bolognaprocessen og EHEA;

B. der henviser til, at studerende fra landene i Det Østlige Partnerskab finder det svært og undertiden umuligt at få deres kvalifikationer anerkendt korrekt i visse EU-medlemsstater, og at studerende fra EU til tider oplever tilsvarende problemer i landene i Det Østlige Partnerskab;

C. der henviser til, at hindringerne for anerkendelse af eksamensbeviser og kvalifikationer kan være til hinder for fremme af akademisk og erhvervsmæssig mobilitet og kulturelle bånd mellem de to parter samt for fremme af akademisk forskning og overordnede fremskridt inden for mange forskellige forskningsområder i Europa;

D. der henviser til, at der ikke er nogen ordninger på plads for ligebehandling med hensyn til anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer for statsborgere fra landene i Det Østlige Partnerskab/medlemmer af Bolognaprocessen og EHEA, og at dette hindrer mange højt kvalificerede fagfolk inden for en række lovregulerede områder som sundhedspleje og socialt arbejde, undervisning, arkitektur og byggeri (herunder bygge- og anlægskonstruktioner) m.fl. i at udvide deres kompetencer ved at anvende dem i EU og hindrer dem dermed både i at tage værdifuld viden med tilbage til deres hjemlande og at udfylde huller i den højt kvalificerede arbejdsstyrke i EU's medlemsstater;

E. der henviser til, at der i landene i Det Østlige Partnerskab er et stort behov for, at der udvikles mere forskningsorienterede institutioner, herunder for ph.d.-studier, således at de lokale studerende får flere karrieremuligheder inden for forskning;

F. der henviser til, at tilgangene til anerkendelse af kvalifikationer varierer både internt i EU og mellem EU og de lande i Det østlige Partnerskab, der er medlemmer af Bolognaprocessen/EHEA;

G. der henviser til, at proceduren for anerkendelse af udenlandske kvalifikationer ikke er blevet harmoniseret, og at der heller ikke findes nogen omkostningseffektive mekanismer til udveksling af relevante oplysninger i de lande, som deltager i Bolognaprocessen/EHEA;

H. der henviser til, at endelige beslutninger om anerkendelse af udenlandske kvalifikationer træffes af de videregående uddannelsesinstitutioner selv i mere end to tredjedele af de deltagende lande;

I. der henviser til, at der fortsat hersker tvivl om retfærdigheden, gennemsigtigheden, standarderne og ansvarligheden i forbindelse med en lang række videregående uddannelsesinstitutioner i mange af de østlige partnerskabslande;

J. der henviser til, at korruption, bureaukrati, konservatisme, uvished og en forældet mentalitet stadig kan forekomme i videregående uddannelsesinstitutioner i landene i Det Østlige Partnerskab og til tider også i EU, og at dette skal tages op og afhjælpes;

K. der henviser til, at de nationale informationscentre vedrørende akademisk anerkendelse (ENIC/NARIC) er det førende netværk for udveksling af oplysninger om anerkendelse og udvikling af værktøjer til anerkendelse af procedurer, politikker og praksisser, som har mulighed for at informere offentligheden og partnere og hjælpe medlemslandene og centrale politiske organer til at forstå anerkendelsesprocessen, og som samtidig bidrager til at tilpasse den nationale lovgivning og de nationale procedurer til praksis i EU;

L. der henviser til, at universiteterne er rum, der stimulerer udviklingen af nye ideer, og som er baseret på ytrings- og tankefrihed med henblik på at skabe akademisk udvikling; der henviser til, at dette kan komme i konflikt med politisk motiveret pres, hvilket ofte udsætter de studerende for chikane og endda menneskerettighedskrænkelser;

M. der henviser til, at programmerne under Erasmus+ er afgørende værktøjer til at modernisere de videregående uddannelsesinstitutioner i både EU og landene i Det Østlige Partnerskab, og som stimulerer internationalt samarbejde med EU's institutioner og bidrager til reform af videregående uddannelser og større mobilitet for de studerende;

Generelle principper

1. bekræfter, at gensidig anerkendelse af videregående uddannelse af høj kvalitet for studerende i både EU og de østlige partnerskabslande samt gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer inden for lovregulerede erhverv og fuld anerkendelse af erhvervserfaring, der er opnået hos en af de to parter, kan være nøglen til at øge og forbedre de tværkulturelle socioøkonomiske forbindelser og fremme fred, udvikling, fremgang og stabilitet;

2. glæder sig over undertegnelsen af associeringsaftalerne med tre lande i Det Østlige Partnerskab og håber, at denne udvikling vil få en positiv indvirkning på den gensidige anerkendelse af eksamensbeviser, kvalifikationer, færdigheder og erhvervserfaring; betragter det som en vigtig prioritet at udarbejde meningsfulde og varige metoder til at samarbejde med de øvrige lande i Det Østlige Partnerskab, som kan sikre et fortsat samarbejde på dette og andre områder; bemærker samtidig, at associeringsaftalerne fastsætter bestemmelser om værktøjer til øget kommunikation og samarbejde på regeringsniveau og parlamentarisk niveau, og at de kan tjene som grundlag for yderligere samarbejde, herunder ved at oprette nationale informationscentre vedrørende anerkendelse, gennemføre et fælles europæisk erhvervspas for EU og landene i Det Østlige Partnerskab og udvikle omkostningseffektive underretnings- og varslingsmekanismer ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (IMI) mellem EU og dets østlige partnere;

3. understreger, at Bolognaprocessen på ingen måde er en ensidig ordning, men at den snarere har til formål at fremme udviklingen af videregående uddannelser og akademisk mobilitet mellem EU og de østlige partnerskabslande, og at deltagere fra begge parter kræver bedre adgang til videregående uddannelsesinstitutioner, anerkendelse af eksamensbeviser, stipendieprogrammer og fuld accept i forskellige videregående uddannelsessystemer, forudsat at alle nødvendige akademiske kriterier er opfyldt;

4. understreger, at den nuværende situation, hvor vedvarende systemiske problemer gør det vanskeligt for mange studerende og unge fagfolk fra landene i Det Østlige Partnerskab at få deres eksamensbeviser eller erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendt pr. automatik i EU og skaber en væsentlig hindring for den frie bevægelighed for fagfolk og for udviklingen af gode forbindelser mellem de to parter;

5. bemærker, at den socioøkonomiske udvikling i østpartnerskabslandene kan forbedres kraftigt, hvis disse lande har akademikere, fagfolk og iværksættere til rådighed med nye erfaringer fra udlandet, hvilket igen muliggør udviklingen af nye idéer og processer, samtidig med at det bidrager til udbredelsen af værdier og knowhow, styrker de lokale universiteter, tiltrækker udenlandske investorers tillid og bidrager til at forebygge stagnation;

6. mener, at der er et stort behov for at vende »hjerneflugt-tendensen« til, at talentfulde unge fra østpartnerskabslandene forlader deres hjemlande og tager til Vesten, hvorved de fratager deres hjemlande hårdt tiltrængt ekspertviden, der ellers kunne skabe forbedringer i deres egne samfund samt bæredygtig udvikling;

7. understreger, at det er nødvendigt, at alle parter, der er involveret i Det Østlige Partnerskab, sikrer, at der både i lovgivningen og i praksis er fuld adgang til videregående uddannelse for alle, og at der i den forbindelse ikke udøves forskelsbehandling på grundlag af køn, religion, etnicitet eller politisk tilhørsforhold; bemærker, at universiteterne er universelt anerkendt som steder for læring og ytringsfrihed, og at den bedste måde at fremme akademisk topkvalitet er ved at beskytte de studerende fra alle former for forfølgelse og chikane;

8. mener, at Kommissionen som en prioritet bør arbejde sammen med de relevante akademiske, administrative og statslige myndigheder samt studenterorganisationer eller repræsentanter for at fremhæve de bekymringer, som studerende og fagfolk fra de østlige partnerskabslande har, med henblik på at indkredse de specifikke problemer, der berører regionen, og finde løsninger herpå;

9. understreger, at regeringerne i Det Østlige Partnerskab er nødt til at intensivere deres bestræbelser på at indføre passende systemer til kvalitetssikring og -kontrol og i den forbindelse arbejde sammen med universiteter og nationale myndigheder med ansvar for bestemte lovregulerede erhverv, med henblik på at tilbyde deres borgere passende muligheder for at berige deres studier og erfaringer, herunder også i EU;

10. bemærker med bekymring, at der stadig er en skæv kønsfordeling inden for nogle uddannelsesområder i østpartnerskabslandene, og mener, at lige adgang til alle uddannelsesniveauer for begge køn — og navnlig til videregående uddannelse — skal fremmes aktivt og stimuleres af målrettede stipendier, som fremmer positiv særbehandling;

11. understreger, at der nu, hvor der er opnået visumliberalisering for alle landene i Det Østlige Partnerskab med undtagelse af Hviderusland, er flere studerende fra regionen, der er interesserede i at læse videre i EU; opfordrer derfor indtrængende EU-institutionerne til at styrke forhandlingerne om visumliberalisering med Hviderusland med henblik på at fremme de studerendes mobilitet mellem EU og alle landene i Det Østlige Partnerskab uden undtagelse;

12. understreger, at universiteternes uafhængighed og deres fuldstændige adskillelse fra stat og politik er primære og afgørende forudsætninger for et velfungerende og EU-kompatibelt uddannelsessystem; understreger, at det i denne henseende er nødvendigt, at finansieringen af universiteter sker på et fair grundlag, og at den ikke har noget at gøre med staten eller politik, men at den snarere bør være knyttet til præstationer, antal studerende og akademiske resultater;

13. opfordrer universiteterne i landene i Det Østlige Partnerskab til at tilpasse deres uddannelsestilbud til arbejdsmarkedets behov;

14. opmuntrer universiteterne i både EU og landene i Det Østlige Partnerskab til aktivt at søge gensidigt samarbejde, udveksle erfaringer og oprette permanente mekanismer for dialog med henblik på bedre at kunne bidrage til forandringer i sidstnævnte lande;

15. anerkender den vigtige rolle, som ENIC/NARIC-netværket spiller i forbindelse med de forskellige aspekter af akademisk anerkendelse og anerkendelse af lovregulerede og ikke-lovregulerede erhverv, og anser det for nødvendigt at styrke den videre udvikling af dette netværk, herunder af den funktion og rolle, som de nationale centre i østpartnerskabslandene spiller;

Universitetseksamensbeviser inden for rammerne af Bolognaprocessen

16. glæder sig over, at alle de østlige partnerskabslande er medlemmer af EHEA, og at de på trods af forskelle i gennemførelsen af Bolognaprocessens principper alle tilstræber at opnå samme standarder inden for videregående uddannelse, som landene i EU har (standarderne og retningslinjerne for kvalitetssikring i det europæiske område for videregående uddannelser), og det vigtigste mål for hele området bør være øjeblikkelig og automatisk anerkendelse af alle eksamensbeviser fra videregående uddannelser;

17. glæder sig over beslutningen fra ministerkonferencen i 2015 vedrørende Hvideruslands tilslutning til EHEA, hvori denne udvikling ses som et bevis for Bolognaprocessens inkluderende karakter; opfordrer Hviderusland til at gøre sit videregående uddannelsessystem og sin praksis på uddannelsesområdet forenelige med dem i de øvrige EHEA-lande,

18. mener, at værktøjerne fra Bolognaprocessen, navnlig den europæiske referenceramme for kvalifikationer og det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem (ECTS), i øjeblikket implementeres korrekt i østpartnerskabslandene gennem deres respektive nationale referencerammer for kvalifikationer og nationale meritoverførselssystemer, som er blevet harmoniseret med Bolognaværktøjerne, og mener, at der stadig er plads til forbedringer, men at kriterierne for automatisk anerkendelse af universitetseksamensbeviser hos de homologe myndigheder i EU inden for det europæiske område for anerkendelse (EAR) bør føre til en hurtigere anerkendelse og flere anerkendelser af eksamensbeviser fra studerende fra landene i Det Østlige Partnerskab;

19. fremhæver behovet for at styrke samarbejdet mellem uddannelsesinstitutionerne i EU og landene i Det Østlige Partnerskab med henblik på at udveksle erfaringer, eftersom det i de fleste lande er uddannelsesinstitutionerne, der forestår anerkendelse af udenlandske eksamensbeviser til akademiske formål;

20. anerkender, at niveauet af statens udgifter til videregående uddannelse varierer meget internt mellem østpartnerskabslandene såvel som internt mellem EU-medlemsstaterne; beklager ikke desto mindre det faktum, at den procentdel af BNP, der bruges på videregående uddannelse i mange af landene i Det Østlige Partnerskab og de tilstødende EU-medlemsstater er blandt de laveste i EHEA, hvilket vanskeliggør eller sågar umuliggør en passende udvikling på dette område;

21. bemærker, at Bologna-tretrinsstrukturen for videregående uddannelse (bachelor, kandidat og ph.d.) — mens den ikke gennemføres på ensartet vis overalt i EHEA — for det meste respekteres i østpartnerskabslandene, dog med det problem, at der er en tydelig mangel på ph.d.-uddannelsesinstitutioner eller finansiering til rådighed for de studerende i disse lande, hvilket er hovedårsagen til, at de fleste potentielle kandidater forsøger at få en ph.d. andetsteds;

22. understreger, at der — eftersom det i det store og hele er de videregående uddannelsesinstitutioner selv, der er de hovedansvarlige for, at kriterierne for kvalitetskontrol og procedurerne for udstedelse af eksamensbeviser respekterer principperne i Bolognaprocessen og Lissabonkonventionen om anerkendelse af videregående uddannelser — er et stærkt behov for udvikling af mere uafhængige og stærkere videregående uddannelsesinstitutioner i landene i Det Østlige Partnerskab, og opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at undersøge mulighederne for i samarbejde med de nationale myndigheder at fremme denne udvikling;

23. opfordrer indtrængende regeringerne og parlamenterne i både de østlige partnerskabslande og EU's medlemsstater til at arbejde på i deres nationale lovgivning at sikre en bedre håndhævelse af Lissabonkonventionen om anerkendelse af videregående uddannelser for så vidt angår både kvaliteten af eksamensbeviser udstedt i en national sammenhæng og lettelse af automatisk anerkendelse af udenlandske kvalifikationer;

24. påpeger, at forekomsten af såkaldte »diploma mills«, dvs. uddannelsesinstitutioner som udsteder et stort antal eksamensbeviser baseret på et utilstrækkeligt uddannelsesgrundlag, og »accreditation mills«, som akkrediterer videregående uddannelsesinstitutioner uden at have statslig eller anerkendt myndighed hertil, og manglen på sammenlignelige, kompatible og sammenhængende nationale systemer til implementering af værktøjerne fra Bolognaprocessen/EHEA fortsat er hovedårsagerne til, at mange organer i EU ikke er i stand til automatisk at anerkende kvalifikationer, der er udstedt i landene i Det Østlige Partnerskab;

25. opfordrer regeringerne på begge sider til at intensivere deres bestræbelser på at sikre, at der er tillid til de videregående uddannelser, navnlig ved at sikre lige vilkår for optagelse og eksaminering og adgang til ressourcer og faciliteter samt lige rettigheder i forbindelse med stipendier og — vigtigst af alt — at sikre, at eksamensbeviser kun udstedes til studerende, der opfylder alle kravene og uddannelseskriterier inden for den europæiske referenceramme for kvalifikationer, som er nødvendige for de pågældende kvalifikationer;

26. opfordrer på det kraftigste EU's organer, men også universiteterne, til at undersøge og udpege meningsfulde muligheder for at støtte studerende fra Det Østlige Partnerskab ved at øge antallet og synligheden af akademiske stipendier målrettet mod studerende i de østlige partnerskabslande, under anvendelse af de disponible EU-værktøjer, men også ved at tilskynde nationale regeringer, fonde og NGO'er til at tilgodese behovene hos studerende fra østpartnerskabslandene, der i mange tilfælde kommer fra trange økonomiske kår, og som på trods af akademiske toppræstationer finder det vanskeligt at studere i EU af økonomiske årsager;

27. glæder sig over de østlige partnerlandes aktive deltagelse i Erasmus+ og over det forhold, at de har en særdeles god budgetabsorptionskapacitet; beklager derfor, at de midler, der er til rådighed for østpartnerskabslandene under disse programmer i perioden 2014-2020, er forblevet på nogenlunde samme niveau som i den foregående finansielle periode;

28. anser det — i lyset af målet om at skabe et tættere samarbejde — for yderst vigtigt, at øge de finansielle ressourcer, der er til rådighed for EU's stipendieprogrammer som Erasmus+, idet der specifikt fokuseres på studerende fra de østlige partnerlande, og der oprettes et specifikt kapitel i EU's finansieringsordninger for denne region, som er af afgørende strategisk og kulturel betydning for Unionen;

Erhvervsmæssige kvalifikationer og erhvervserfaring

29. mener, at gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer er nødvendig for at sikre flere kritiske skridt for udviklingen af begge sider i Det Østlige Partnerskabsprojekt, herunder forbedring af den midlertidige mobilitet med henblik på jobspecialisering og således skabe muligheder for statsborgere fra landene i Det Østlige Partnerskab for at opnå nye færdigheder, som kan anvendes til at forbedre deres faglige resultater derhjemme, men også til at udfylde vigtige huller i arbejdsstyrken på begge sider;

30. bemærker, at der — selv om erhvervsmæssige kvalifikationer hænger nøje sammen med forbedring af anerkendelsen af eksamensbeviser inden for rammerne af Bolognaprocessen — på nuværende tidspunkt ikke findes noget konkret dokument svarende til direktiv 2013/55/EU, der regulerer spørgsmålet inden for EU, Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og Schweiz, som også omfatter de østlige partnerskabslande; opfordrer derfor til, at der iværksættes nye initiativer med sigte på at give denne prioritet en egentlig kontinental dimension;

31. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til sammen med regeringerne i Det Østlige Partnerskab at undersøge muligheden for at skabe en ny ramme for den europæiske naboskabspolitik med henblik på at udvide det europæiske erhvervspas til også at omfatte disse partnere; håber, at et sådant værktøj vil føre til fornyet og mere dynamisk erhvervsmæssig mobilitet i Europa og dets nabolande og bidrage til at udfylde kapacitetsmangler inden for forskellige erhverv over hele linjen, med gensidigt gavnlige virkninger for begge parter;

32. understreger, at ethvert samarbejde om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer bør tage sigte på at øge muligheden for, at fagfolk fra begge sider kan forbedre deres færdigheder, praksis og mobilitet uden at bringe arbejdskraftens disponibilitet i østpartnerskabslandene i fare eller skabe skævheder internt i EU;

33. opfordrer til, at der udvikles en fælles tilgang i forbindelse med procedurer for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer for alle, og opfordrer regeringerne i Det Østlige Partnerskab til at udvikle og gennemføre pålidelige og gennemsigtige procedurer for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, først og fremmest for alle de lovregulerede erhverv;

34. mener, at gensidig anerkendelse af kvalificerede arbejdstageres erhvervserfaringer er et afgørende element i udviklingen af et dynamisk arbejdsmarked i Europa, og at der bør fastlægges grundlæggende kriterier, som kan deles mellem medlemsstaterne og andre partnere, for at registrere og kvantificere meningsfuld erhvervserfaring blandt arbejdstagere;

35. mener, at EU's medlemsstater og landene i Det Østlige Partnerskab — ud over at anvende kriterier vedrørende kvalitet, gennemsigtighed og integritet — bør sikre, at de nationale myndigheder, der beskæftiger sig med erhvervsmæssige kvalifikationer, og alle foreninger og arbejdsgiversammenslutninger, der beskæftiger sig med anerkendelse af erhvervserfaring, gør deres yderste for at undgå enhver form for forskelsbehandling på ethvert grundlag (køn, religion, etnisk oprindelse og oprindelsesland, herunder alle de østlige partnerlande);

36. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til Europa-Parlamentets formand, Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden for Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og regeringerne og parlamenterne i EU's medlemsstater samt i landene i Det Østlige Partnerskab.